

Előfizetési ár:

helyben, házhoz hordva

Negyedévre 2 korona.

Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve

Negyedévre 3 kor. 50 fill.

Félévre 7 kor. — fill.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Majelen minden nap,
hétfő és ünneputáni nap
kivételével.Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:Budai-nagy-útcza 151. sz.,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Kiadó:

a Rézvény-nyomda.

A vidéki színészet megmentése.

A színigazgató választás idején írott cikkelyeim során nem egyszer utaltam arra, hogy a vidéki színészet általában csődbe jutott: nem teljesíti egyrészt azt a szolgálatot, melyet elvártak tőle, másrészt meg nem kapja meg azt a jutalmat, mely méltán megilletné. Csődbe került szóval az egész vidéki színészet. Nem igen akarták elhinni s azt gondolták, hogy én a helyi bajok tüneteit általánosítom. Pedig aki figyelemmel kíséri a magyar vidéki színészetet, annak a figyelmét nem kerülhette el, hogy országszerte mindenfelől ugyanazok a panaszok hangzanak fel mindkét részről, mint nálunk. Országos baj ez és nem helyi és országos orvosságról kell gondoskodni, ha gyógyítani akarjuk. Bár e pillanatban már nem aktuális nálunk ez a kérdés, mégis mindig érdekes olyan városban, melynek egész télen at egyetlen szórakozó helye a színház. Egy vidéki lapban, a *Pécsi Figyelőben* olvastam a dolgról igen megszívlelésre méltó sorokat, egy igen kiváló nagyváradi kollegánk, a jeles tehetségű *Biró Lajos* tollából, akinek neve a fővárosi lapokban is gyakran megfordul. Báregyikmásik részletkérdésben az én felfogásom eltér az övétől, a főbb dolgokban annyira egy nyomon járunk, hogy jónak látom, pusztán tanúságtétel okaért is, az olvasóval megismertetni.

Biró cikke abból az alkalmából íródott, hogy *Makó*, a kitűnő híru színigazgató színház nélkül maradván,

egy *debreceni* ujság szerint, *staggionét* kíván alakítani, amelylyel 10—12 előadásra fölkeresi az ország nagyobb vidéki városait. A cikkelyre tehát Debrecen adta az ösztönt, eredetileg minden valószínűség szerint Nagyváradon jelent meg, magáéva tette Pécs s e három városhoz kívánom negyedikkül kapcsolni Kecskemétet. A benne megjelölt általános tünetek teljesen illenek ide is. Maga a cikk így szól:

Hallom a kérdést: hát olyan állapotban van a vidéki színészet, hogy megmentésre szorul? — Igen!

Hogy támogatásra, segítségre, reformokra rászorult, ezt körülbelül elismeri mindenki. A szorult helyzetből azonban rövidesen veszedelem lesz.

A vidéki közönség igényei ugyanis fővárosi igények. A vidéki színház bevételei azonban vidéki bevételek. A vidéki színházaknak — a fővárosiakhoz viszonyítva — hallatlanul nagy repertoirt kell adniok, aminek az a következménye, hogy egy-két direktort kivéve, a többi mind anyagi bajokkal küzd. Ezek az anyagi bajok a jövőben még súlyosabbak lesznek, mert mi ugyan tízezer forintos primadonnát kívánunk, és jó drámai előadásokat, de a földszinti helyáratat már most is drágáknak találjuk.

Vidéki direktornak — aki tetszeni akar — most voltaképpen három-négy szintársulatot kell tartania: drámai, operett- és opera társulatot, zenekart, óriási személyzetet. Uj darabot *legfeljebb háromszor, négy szer játszhatik.*¹ Elegendő

¹ Bizony, még Debrecenben, Varadon, Pécsen is!

próbát soha nem tartathat. A társulatát agyonhajszolja és igazán művészi előadást mégis szinte soha sem produkálhat.

Ennél talán még nagyobb baj — legalább a közönség számára — hogy a vidéki színházak *teljesen művészietlenek*. Se a színművészetet, se az irodalmat nem szolgálják. A fővárosi színházaknak — rendesen és igen természetesen gyenge — kopiai.

A botorkáló vidéki színjátszást eddig is a legkülönbözőbb támogatások — ingyen színház, fűtés, világítás, szubvenció — tudták lábon tartani. A szubvenciókra azonban máshol sokkal nagyobb a szükség, azután meg a mi kulturánk van már annyira, hogy a szutenirozó rendszerrel szakithassunk a kultúra veszedelme nélkül.

Mi legyen tehát? *Makó Lajos* megadja rá a választ.

Hozzáértő, de igazán hozzáértő emberek szervezzenek vagy tiz szintársulatot: drámai, vígjátékot, operett vagy operatársulatot. Ennek a társulatnak legyen minden szezonra, mondjuk, tiz darabja: pompásan betanulva, összevágóan, művészien előadva, stilszerű és szép díszletekkel.

Október elsején bevonulhat a színházba az első. Látnánk tiz elsőrangú drámai előadást. Ez tarthatna egy hónapig. Akkor a társulat tovább menne, például Szegedre. Hozzánk egy operatársulat jöjjön és — Mozarttól Wagnerig — ragyogó operaelőadásokat látnánk. — A többi világos, ugye-bár!

Tiz vidéki város látna egy évben száz előadást, de az mind elsőrangú volna.

Akkor volna magyar vidéki színmű-

TARCA.

Hervadt virágok.

— Irtá: Sirius. —

Tárcaám egyik zugában félig elporladt ibolyának fakó szirma jut ujjaim közé mindannyiszor, valahányszor egy elrejtett papírszeletke után kutatok.

Egy hervadt, száraz virágtörődék, mely milliószámra virít tavasszal az árnyas lombok alatt, üde színben és illatban pompázva, mégis az erdők virágainak milliárdjai nem oly kedvesek, nem oly becsesek előttem, mint éppen e száraz ibolya. Minden egyes porszeméhez édes emlék fűződik, boldog, nagyon boldog időre, elmúlt tavaszra emlékeztet vissza. Lehunyom szememet, hogy a színes képzelmek ne röpüljenek oly hamar tova s átengedem lelkem a múlt világának. Itt találom pihenést, nyugalmat az élet gyötrelmei közepette, melynek tüskéit oly kegyetlen kézzel verdesik szívembe azok, kik a jövő boldogságát gyarlóságuk fegyverével tépik, szaggatják s minden kibuggyanó véresepp nyomán

fakadó újabb fájdalom hitvány lényöknek kéjes örömet okoz.

A jelen sivar napjai, a jövő foszlányai: csak tépett reményeket nyújtanak. A mult irgalmasabb. Feledteti a szenvedelmek súlyát, eltakarja szemünk elől a szomorú perspektívát; előidéz egy halvány, nyájas arcot, melynek sugárzó tekintete egy fenkolt lélek tükre. A kép megelevenedik, az alak lehajol s a fű közlül ibolyát szakít, miközben ajkai néhány szót rebegnek s a virág a következő percben már ott díszleg ruhámon . . .

Oly jól esik az elröppent idők boldog perceire visszaemlékezni; mikor egymás mellett haladva a temető hantjai között, a néma esendben csak szívünk lázas verdesését hallgattuk, mely feledteti velünk a szomorú helyet, hol két rokonlélek nyilatkozott, feltárva fájó sebeit.

Egy parányi, hófehér kis kezeckére lehelt első csók már záloga lón annak a rokonszenynek, ami kiesiny szikraként pattant oda, hol csakhamar forró lángra gyujta az érzelmeket, mely azután lobogott s lobog mindegyre nagyobb hévvel.

Napok és órák egész sokasága zajlott le első találkozásunk óta, több bűt hozva, mint örömet s mégis ismeretségünk óta lelked kristálytisza tükrén nem bo-

rongott a bánat felhője oly szürkén, mint ma. Találkozásunk szomorú volt, ajkaink némák maradtak, titkos fájdalom rezgett át szíveinken. Fájdalom, melynek okát nem tudjuk adni, mely észrevétlenül lopózkodik bensőnkbe s ott mardos szüntelenül, mintha irigyelné boldogságunkat.

Mikor e sorokat írom, mindenütt némaság borul a földre, mely álomba merül, kit gyöttrő gondok nem kineznek. De akinek lelke fáj, elkerüli szemét az álom és szereteteire gondol.

En egyedül réad gondolok, két szemed szelid, jóságos tekintetere, mely szüntelen előttem lebeg munkámban, pihenésemben egyaránt és mindig.

Az alkonyat homályában olykor a magány csendjét keresve menekülök a világ zajától, hogy átengedhessem magamat gondolataimnak. Majd előveszem tárcaám, hogy a nekem oly drága, ereklyeként őrzött hervadt virágaimat üdvözölhessem, felelevenítve a multat. A hervadt ibolyák mintha új életre kelnének, regélnék a temetőről, hófehér kacsókról, verőfényes tavaszról. Én álomittasan hallgatom végig s azután lerovom hálám szegény kis virágok iránt, ajkaimmal érintem azokat . . .

vészet. Akkor volnának a vidéken színházi és irodalmi események. Volnának nagy színészek, nagy direktorok és nagy rendezők. Volna vidéki premiére, — a mai kész komikum. Volna értelme a vidéki kritikának, — most nincs. A vidéki közönség megtanulna összehasonlítani, bírálni, itélni, — most nem tud mást, mint *budapestit követelni*.

Akkor nem az lenne vidéken direktor, aki a városatyákat simogatja, hanem az, aki ért hozzá. És végül, szó sem lenne többé szubvencióról. Azokat a drága épületeket, amelyeket a koldusszegény vidéki városok a kulturmisszió meséje iránt való hihetetlen áldozatkészséggel építettek, pénzért lehetne bérbe adni. Amikor színtársulat nem jön, talán hangversenyek, felolvasások és talán — ne tessék megboradni — orfeumok számára. És — akkor teljesítene a vidéki színészet kulturmissziót. Mert akkor bizonyosan akadna egy társulat, amely a maga mintaszerű előadásával például Ibsent megértetné és megszerettetné; irodalmi volna és az igazi művészetet szolgálná.

... Arra, hogy ez így lesz, kevés a reménység. Egyelőre legalább. A fejlődés útja azonban ez. Budapestre és a külföldre mindig többen járnak és lehetetlen, hogy a vidéki színház drámát, bohózatot, operettet és operát úgy tudjon játszani, mint ahogy azt a dráma-, bohózat-, operett- és opera színházak játszik. Három-négy próba után egy párszor kiváló, szinte hihetetlen dolgokat produkál a színtársulat, de sokáig ez nem mehet így. A szubvenció-rendszer sem tarthat soká.

A jövő tehát a változó színtársulatoké — a staggione-é, amelynek ismerjük minden hibáját, amely azonban a mai állapotnál mégis többet érne. Olaszországban a staggione-rendszer felséges zenei kulturának a kifejlesztője és megnyilvánulása. A staggione szerzett világhírt az olasz drámai színjátszásnak. A staggione teszi, hogy a milánói, velencei, vagy torinói premiére éppen olyan jelentős, mint a római.

Aki a vidéki színészetéről siránkozó panaszokat, az ellene felhangzó vádakát végig gondolja, az lehetetlen, hogy más eredményre jusson: a staggione a segítség. Ez még a magyarság, a magyar kultúra, a magyarság szeretetének terjesztésére is jobb volna, mint a mostani társulatok.

Nemzetiségi vidéken bolygó társulatok akkor megérdemelnék a szubvenciót, mert szeretném én azt a megátalkodott bakszást látni, aki a Tannhäuser-t, azt a panszlávot, aki a Smetana Dalibor ját meg ne hallgatná magyarul is, ha az az előadás igazán jó.

... Semmi reményünk rá, hogy egyhamar még csak szóba is kerül ez a terv ott, ahol intézik a színházi dolgokat. Tömerdek a gátja, elsősorban az az érthető konzervativizmus, amely minden testületben, városban, államban, minisztériumban megvan. Ha Makó csakugyan megvalósítja a tervet és jól csinálja a dolgát, az mindenesetre sok embert felvilágosít és meggyőz.

De ha a megvalósulás még olyan távol van is, az nem lehet rá ok, hogy ezzel a kemoly, érdekes és fontos kérdés-

sel végre másképpen, — gondoljuk — alaposabban ne foglalkozzunk, mint azok, akik egyre a színpadi erkölstelenség terjedésén óbégatnak, a színészetet Dobsa Lajoshoz akarják visszatéríteni, vagy — amint egyik különben kiváló kollegám — a vidéki színészet legfőbb mizériájának ... a színügyi bizottságot tartják.

Eddig a *Biró Lajos* cikkelye. Kissé merészebb talán a megoldásban a kelletnél, de mindenesetre nagyon figyelemre méltó még tévedéseiben is és kiméletlenül lerántja a leplet sok olyan dolgról, amit eddig mások nem láttak meg vagy ha látták is, nem értették meg. Ugy van, ahogy mi is sokszor mondtuk: a vidéki színészet megbukott s menteni kell a romjaiból, ami még menthető. A régi alapokon nem lehet tovább színházat csinálni se Debrecenben, se Nagyváradon, se Pécsen, se — Kecskeméten.

Országgyűlés.

Az ülést fél 11 órakor nyitotta meg *Perczel* elnök. A házszabályrevízióhoz elsőnek hozzászólt *Szalay László* s határozati javaslatot nyújt be, amelyben a választási reformot sürgeti.

Majd *Apponyi* beszélt hosszasan; beszédének éle nem is annyira a házszabályrevízió, mint inkább *Tisza* személye s a „piszkos választások” ellen irányult.

Utána *Tisza István* szólalt föl; szemére vetette *Apponyinak* következetlenségét, melyet évtizedek óta minden kardinalisabb kérdésben tanusított. Minden fontos, a nemzet életbevágó kérdésénél bizonyos „punctumot” kötött ki s oda-kapcsolott olyan törvényjavaslatot vagy kívánságot, amely vagy nem ért meg a tárgyalásra, vagy teljességben kivihetetlen volt. Ezzel az eljárással mindig uyított ajtó hagyott magának, hogy azon, amikor jónak látja, kimenekülhesen. — A szabadelvű párt osztatlan tapsal és helyesléssel igazolta *Tisza* beszédét.

Ezután két interpellációra válaszolt a miniszterelnök s az ülés 2 órakor véget ért.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Csütörtökön: *Szultán*. (Páratlan bérlet.)

Pénteken: *Kuruc Feja David*. (Félarak.)

Szombaton: *Egy bolond gondolat*. (Páros bérlet.)

Vasárnap: *Egy bolond gondolat*. (Páratlan bérlet.)

*** **Az áldozati bárány.** Ki hitte volna ezekről a böcsületös, ártatlan hangzásu német nevekről, hogy a birtokosaik ilyen franciánál is franciább kaviár históriával gazdagították a magyar színpad repertoárját. Az a sok baba-arc ott az emeletipályolyokban bizonyára nem sejtette meg előre a kellemes meglepetést, ami a színházba várt rá: egyikük se gondolta, hogy annyit kell még ez este pirulni, szegyenkezni. Hanem hát amíg ők illően röstelkedtek, mulattott, kacagott eleget — helyettük is — a színházi publikumnak az a része, amely már túl van minden veszélyen s amelynek elvégre is csak szabad nevetni, ha tetszik neki valami, vagy mi a kő. Az az örökös taps, hangos éljenzés, amelytől csak úgy rezgett a színház, kizárja minden sopánkodásunknak jogosságát; ami igaz, az igaz, megérintett már bennünket is a Vigszínház körül fnydogáló szellő s nem dagad meg az arcunk tőle. Mirevaló volna hát fogfájásról panaszkodni? — Az előadásba pedig csakugyan nem lehet belekötni. *Magyarie* bár az oroszánrésze a sikernek, de mellette ugyszólván mindenkit meg lehetne külön is

dicsérni. A szerep könyvvvel ugyan nem ártott volna itt-ott egy kicsit közelebből megismerkedni — node se baj, hadd dolgozzék meg a sugó is a fizetéséért, hisz utóvégre őt se parádénak szerződtették. (w. j.)

*** **Az ellenkritika.** A kis vidéki színházak körül a legnagyobb urak még ma is a színügyi bizottság elnöke és a helyi lap kritikusa. Igazgató, primadonna és kóristaleány e két nagyhatalmasság kedvét keresi: ha ők meg vannak elégedve, akkor rendben van a színtársulat szénája. Közülök persze a legnehezebben kielégíthető a kritikus, legtöbbet kíván, de legtöbbet nyújt is. A harmadnapos vagy nyolcadnapos színházi kritikák a helyi sajtótermékekben mindenkor nagy vizet zavarnak a színházak körül és egy nyolc-hetes színházi szezon alatt legalább is nyolc affér szülei. Hol a primadonnák kapnak hajba egymással a kritikák miatt, hol a primadonna kap hajba a direktorával, hol pedig a kritikusok kapnak hajba egymással. *Eperjesen* azonban különös eset történt a héten, kivételesen: a primadonna kapott hajba a kritikussal, még pedig a szó szoros értelmében. *Pataki Riza* a neve a harcias művésznőnek, aki ellenkritikáját hegyes körmeivel írta az egyik helyi lap kritikusanak arcára. A kritikus szigorúan bánt el lapjában az ambiciózus primadonnával — valószínűleg sűrűn és vaskövetkezetességgel kifogásolta művészi ténykedését — mire az egyik utcasarkon elesett az ellenkritika és nyomában kiserkedt a vér a kritikus arcáról. Hogy melyik kritika volt igazságos, azt már csak a bíró fogja eldönteni. Ezt a döntést roppant izgalommal és érdeklődéssel várják az eperjesiek.

Világ folyása.

*** **Elnökválasztás Amerikában.** Tegnap reggel 6 órakor kezdődött az Egyesült Államokban az elnökválasztás. Tizenhat millió választásra jogosult amerikai polgár megy az urnához, hogy alkotmányos jogát gyakorolja. Tulajonképpen csak az elnökválasztókat választják meg a polgárok milliói, de mint máskor mindig, ezzel dől el, ki lesz az Egyesült Államok elnöke: a republikánus *Roosevelt*-e vagy *Parker*, a demokraták lelőltje. A republikánusok biztosra veszik *Roosevelt* győzelmét, bár *Parker* kilátásai az utolsó napokban megjavultak. A trösztök zárt sorokban dolgoznak a mostani elnök érdekében és állítólag öt millió dollárt jegyeztek választási célokra. Este 7 óráig megérkezik a különböző államokból a választás eredménye, a város élénkület kezd és az ujságok szerkesztősegei előtt óriási tömegek csoportosulnak, ahol kíváncsian várják a projekciós készülékeket, amelyek a választás eredményét hirdetik, miközben zenekarok hazafias darabokat játszanak. Newyorki időszámítás szerint este kilenc órakor már rendesen tudják a választás eredményét s alig néhány perc múlva számtalan helyen látható a győztes jelölt arcképe.

Budapesti tudósítók telefonálja, hogy a fővárosba már a kora reggeli órákban megjött a kábel-hír, hogy *Roosevelt* ismét elnökké választották, még pedig nagy többséggel. Az első, a ki *Roosevelt*nek gratulált, *Parker* volt, az ellenjelölt. A választók száma ezuttal több volt, mint valaha: 14 millió ember szavazott.

Hirek az országból.

= Fogságra ítelt anyák gyermekei. Mindenkor nagy gondot adott az a kérdés, hogyan kell segíteni azokon a kis gyerekeken, akiknek anyjuk fogságra ítéltetett és anyjukon kívül senki sine,

* Dehogy nincs, dehogy nincs! hát Kecskeméten?

aki gondot viseljen rájuk. Legtöbbször úgy oldották meg ezt a kérdést, hogy a csesemőt az anyja, engedély alapján, magával vitte a börtönbe. Most egy szegedi börtönorvos az ottani kir. ügyészséghez tervezetet nyújtott be, melyben fölemli, hogy a kérdés ilyen megoldása, azonkívül, hogy visszaélésekre ad okot, már azért sem megfelelő, mert a börtön levegője a gyermeki szervezetet tönkre teszi, és szellemi fejlődésére is tompítólag hat. Javaslatra oda irányul, hogy a kir. ügyészség ilyen esetben az állami gyermekmenhelyen helyezze el az anyai gondozástól a fogházbüntetés tartamára megfosztott gyermeket. Valószínű, hogy a kir. ügyészség ennek a humánus indítványnak értelmében mielőbb modját ejti annak, hogy az ilyen szerencsétlen körülmények közé jutott ártatlan gyermekek emberséges oltalmat találjanak. — Ezt a minden tekintetben üdvös és okos indítvány megvalósítása nálunk is nagyon helyes volna s csak kevés nehézséget okozna, annyival is inkább, mivel helyben van gyermekmenhely.

NAPI HIREK.

Rabsegélyző Egyesület.

Távol a nagy világ zajától, egész csendben működik városunkban már hosszú idő óta a Rabsegélyző Egyesület. Az egyület célja a lehető legnemesebb és leghumánusabb: szellemi és erkölcsi nevelésben, anyagi segélyben részesíteni a szegény eltévelyedett szerencsétleneket, kiknek legnagyobb része talán véletlenségből, könnyelműségből, vagy mások hatása alatt vetemedett a bűnre s akik teljesen tönkremennének a gonosz környezetben oktató és tanító szó nélkül.

Az egyesület, melynek élén **Mészáros János** ref. lelkész és **Győrffy Balázs** ügyvéd állanak, mult évi működéséről most tette közzé jelentését. A jelentésből kiemeljük a következőket: Együletünk 17. évi működéséről szóló jelentésünk nem mutat fel semmi nagyobb jelentőségű eredményt. Az egyület a lefolyt 1903. évben is kellő eredménnyel s az eddigi irányban folytatta jótékony, mentő működését, amennyiben míg egyfelől anyagi segélyvel támogatta a működési körébe tartozó, fogházakból szabaduló, jó ajánlatu rabokat, addig másfelől a rabiskola fenntartásával s az ebben nyújtott közismereti, de legfőképp erkölcsi oktatásokkal igyekezett a társadalom számára megmenteni sok veszendő lelket.

Az anyagi támogatás mérve 50 fillértől 60 koronáig terjedő segélyezések útján 633 K 50 fillért tett, melyben 131 egyén és 1 család részesült. Ekként a segélyezetté száma a mult évihez képest 31-gyel, a segélyösszeg pedig 81 korona 10 fillérrel emelkedett.

A rabiskola céljaira az egyület az 1903. év folyamán 412 korona 30 fillért költött. A fogháziskola két osztályból áll, az első osztályban 26, a másodikban 51 növendék részesült oktatásban. A fogháziskolában **Kiss Zsigmond** ref. lelkész, majd ennek eltávózása után **Biczó János** tanított.

Mint hogy az egyesület tagjainak száma csekély, áldásos működését csak állami segély mellett képes eredményesen folytatni. Ez oknál fogva az igazságügy-miniszter, mint minden évben, az idén is 800 korona állami segélyben részesítette a humánus együletet. Az egyesület közgyűlése az igazságügy-miniszternek a kiutalványozott államsegélyért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Az egyesület alapító tagjainak száma 44, a rendes tagoké pedig 84. Az egyület 17 éve áll fenn.

Kecskemét, november 9.

— **Kecskemét vízvezetéke.** Örvenletes hírről adhatunk szívet olvasóközönségünknek, amely kétségkívül a legkellemesebb meglepetés számba mehet. Amiért mi magunk is maradisággal vádoltuk városunkat, hogy t. i. nincsen vízvezetéke, e vádat immár nem sokára vissza kell vonnunk. Vízvezetésünk létesítése iránt ugyanis megtették már illetékes helyen az első lépést, a tanács legutóbbi ülésében elhatározta, hogy az ország nagyobb városaihoz adatként kér az előállítás módzataira nézve. Persze ezzel még korántsem mondtuk azt, hogy hamarosan lesz nekünk is vízvezetékünk, bizony csak sok viz lefolyik addig a Dunán! Nem is mehet az oly könnyen, ahogy hinni szeretnők. Mindenekelőtt azt a kérdést kell majd eldönteni, hogy *honnán nyerjünk vizet?* S ez nálunk ugyancsak fogás kérdés. Azután beszélhetünk csak arról, hogy minő kutakat létesítsünk a vezeték céljaira, — ebbe pedig a földművelésügyi miniszter is bele szól. Az is lényeges, hogy vajjon minő rendszert fogadjunk el a bevezetésnél s hogy e bevezetést kötelezővé tegye e a város mindenkire nézve? Ami aztán a kérdés pénzügyi oldalát illeti, ez a leglányegyetlenebb. Vannak ugyan, akik minden adandó alkalommal a kiadások borzalmas összegein sopánkodnak, akár van rá okuk, akár nincs; sokan vagy a böles takarékoság látszatáért ciceróznak a tengeri költség ellen, vagy pedig fogalmuk sincs, miről van szó, s a kiadás pusztá említésére göröcsösen szorítják össze markukban a pénztárcájukat. Nos, aki esőpet is gondolkozik, beláthatja, hogy a vízvezeték nem kerül a városnak semmi áldozatába. Azok a nagy magyarországi városok, amelyek már kész vízvezetékkel díszkednek, mind csak tiszta jövedelmet húztak abból már az első években is. Persze sokan prűskölnék majd a kötelező bevezetés hallatára, de utóbb, ha élvezik a vízvezeték áldásait, ők se sajnálják majd azt a kiesinyke többletet a házi budgetük kiadási rovatában.

— **Az új gyógyszertár.** Városunk ötödik gyógyszertára, amely tudvalevőleg a Nagy-vásári-utcán épült és **Katona József** gyógyszerész tulajdonát képezi. — mint értesülünk — december hó 15. én nyílik meg.

— **Katona-ünnepély.** Lapunk egyik multkori számában megírtuk, hogy a ref. főgimnázium ifjusága f. hó 11-én, pénteken, a költő sétatéri szobránál emlékünnepélyt tart. Most arról értesítenek bennünket, hogy az ünnepség nem — mint eredetileg tervezve volt — délután 4 órakor, hanem, tekintettel a Katona József-kör díszgyűlésére, háromkor kezdődik.

— **A Polgári Kaszinó elnöke.** Megírtuk lapunk keddi számában, hogy a Polgári Kör tagjai közül számosan Polgári Kaszinót alapítottak s ennek elnökéül **Koritsánszky Jánost** nyerték meg. E hirre vonatkozólag **Koritsánszky** kijelentette, hogy tudomása sincs az új együletről s el se fogadhatna jelenleg semmiféle újabb tisztségeket.

— **Társas vacsora** A Kereskedelmi Kaszinó f. hó 19. én *szombaton* este saját helyiségében társas halvacsorát rendez. Vacsora után tánc lesz.

— **Táviratok és a városok.** A posta és táviróigazgatóság most mutatta ki, hogy a városok távirati forgalma 1903-ban milyen volt. Száz lakosra Budapesten, Fiumében és Zágrábban több mint 200 távirat jutott. Győrött, Kassán, Marosvásárhelyen, Temesvárott, Ujvidéken, Eszéken és Zimonyban már csak 150—200. Arad, Baja, Kolozsvár, Komárom, Nagyvárád, Pancsova, Pécs, Pozsony, Sopron, Szatmár, Zombor városokban száz lakosra 100—150 távirat esett. Ennél kevesebb, vagyis 50—100 távirat Debrecenben, *Kecs-*

keméten, Szegeden, Székesfehérvárott és Versecen került kézhez. Utolsó helyen Hódmezővásárhely, Selmecbánya és Szabadka áll, amely városokban száz lakosra egy év alatt 20—50 távirat jutott.

— **Érdekes lelet.** Valamelyik helybeli rendőr Kecskemét utcáin cirkálva, egy kis női esernyőt talált. Kötelességtudólag bevitte a biztos szobába s a kapitányi hivatalnak meg is írta róla a jelentést. Ennek befejezése szösz szerint így hangzik: „Az ernyő ismertető jelei: egyik fele nagyon szakadt, a másik meg penészes. Tisztelettel **Biró István** közrendőr.” — aki igényt tart rá, (már mint az ernyőre) átveheti a rendőrségen.

— **Az anyakönyvi nyomtatványok.** A belügyi kormány az anyakönyvi törvény módosításáról szóló nemrég letárgyalt 1904. évi XXXVI. törvényeket, a törvény 29-ik paragrafusában nyert fölhatalmazása alapján az igazságügy-miniszterrel egyetértőleg 1905. évi január hónap 1-én szándékoznak életbeléptetni. Minthogy pedig az idézett törvény rendelkezéseinek megfelelően az anyakönyvek a jelzett időponttól kezdve új (rovatos) minta szerint lesznek vezetendők s a kezelési nyomtatványok is részben változás alá esnek: ennél fogva a belügyminiszter ma rendeletet intézett *Kecskemét* város polgármesteréhez az anyakönyvvezetőknek az említett új anyakönyvekkel és nyomtatványokkal kellő időben leendő ellátása érdekében.

— **Keménytűz.** **Somogyi István** hentes piactéri üzletében a füstölő kémény fölött levő gerenda tüzet fogott s attól lassankint az egész menyezet áttüzesedett. Csak ma reggel vették észre a házbeliiek, rögtön jelentést tettek a tűzörségnek, mely azonnal kivonult. Dolguk azonban nem igen akadt, mivel a tüzet már akkorra eloltották. A tulajdonos a tűz által csak nagyon csekély kárt szenvedett.

— **Elvesztett járlatlevelek.** **Kovács József** ballószegi lakos a majsai vásáron november 7. én elvesztett egy bankóbugyellárist, melyben 44 korona készpénz és 4 darab lóra szóló járlatlevél volt. A járlatlevelek annyira szükségesek reá nézve, hogy szívesen átengedi a megtalálónak jutalmul a tárcában levő 44 koronát. A járlatlevél a rendőrségnél átadhatók.

— **Sertésvész Orgoványon.** Alig egy pár napja, hogy említést tettünk arról, hogy Orgoványon a mintegy két hónap óta tartó sertésvész megszűnt. Ez az örömdetes állapot nem tartott sokáig. Ma már jelentették a rendőrkapitányságnak, hogy a sertésvész újból fellépett. A községet zár alá vették s a sertés ki- és bevittelt szigorúan megtiltották.

— **Talált töltények.** **Petró Mihály** 6. tized, 221. szám alatti lakos tegnap a gyöpmester-telep irányában a fülöpszállási vasut mentén egy viseltes vadásztáskát talált, melyben 22 drb töltény volt. Bizonyosan valamelyik szórakozott Nimród-fi vesztette el. A táskát a rendőrségen őrzik.

— **Piaci árjegyzék** 1904. évi nov. hó 9-ik napján. Tisztabuza 18.80—19.80. Kétszer 15.60—16.00. Rozs 13.60—14.00. Arpa 15.60—16.20. Zab 15.40—15.80. Tengeri kecskeméti 16.20—16.40. Tengeri bánáti 16.20—16.40. Köles 19.00—20.00. Krumpli 7.00—8.00. Széna 8.20—8.60. Szalma 3.40 3.80. Hizott sertés kilója 1.06—1.10. Szalonna kilója 1.32—1.50.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHÁLY.

Főmunkatárs:

Dr. SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Laptulajdonos:

a **Kecskeméti Szabadelvű-párt.**

Anyakönyvi kivonat.

— nev. 8-aa.

Születések: Dej Julianna ref., Földi Eszter, Judit rk., Kovács Erzsébet rk., B. Tóth László rk., Konez Lajos, Lénárt rk., Vakulya Ferenc rk., Fazekas Zsuzsanna ref., Válik István rk.

Halálozások: Csereklyei Károly ref. 66 éves, Giblák Mária rk. 23 éves, Cseh Mihály ref. 2 éves, Király László József rk. 1 hónapos, Volentér Mária rk. 8 éves.

Kihirdettek: Dutka Sándor ref. és Fajszi Rozália ref., Kohn Ede Eliás izr. és Deutsch Rózsa izr.

Házasságot kötöttek: Gyuresó Károly rk. és özv. Hegedűs Józsefné Komlósi Judit rk.

Kecskemét Városi Színház.

Ma, csütörtökön, 1904. november hó 10-én:

A szultán.

Operette 3 felv. Irta: Verő György.

SZEMÉLYEK:

Szelim	— — — —	Ruzsinszki I.
Bimbasi basa	— —	Magyari.
Bülbül	— — — —	Latabár Árpád.
De Forain Gaszton	—	Kozma Pista.
Roxelán	— — — —	Szilasi Etel.
Delia	— — — —	Komáromi Gizi.
Ali	— — — —	Nagy Dezső.
Adelgunda	— — —	Károlyiné E.
Fatime	— — — —	Molnár Juliska.

Kezdeté este 7^{1/2} órakor.

Holnap, pénteken, november 11-én:

félhelyárákkal

KURUC FEJA DÁVID

Fényes Samu történelmi színműve.

Legújabb és legjobb háztartási szén a

Józsefaknai kőszén

úgy fűtéshez, mint főzéshez egyaránt kitűnő, mert szagtalan és salak nélkül ég el.

Egy próbamegrendeléssel mindenki meggyőződhet róla.

100 kg. házhoz szállítva 2 kor. 40 fillér

(1 forint 20 kr.) 3310-30-9

Főelárusító helye Kecskeméten:

ZILZER ADOLFNÁL,

Mezei- és Trombita-utca sarkán.

Ugyanott s z á r a z cserfahasáb méterölenként

házhöz szállítva 32 koronaért kapható.

Ugyszintén vágott tüzfű, porosz kőszén és

budapesti koksiz legolcsóbb árak mellett.

Kárpitos és diszítő üzlet.

SÉGNER LIPÓT**kárpitos- és diszítő-üzlete**

KECSKEMÉTEN, 3266-50-15

a róm. kath. egyház új bazárépületében, az Itczés-piaczon.

Kész kárpitos bútorok kaphatók.

Készít minden, a kárpitos szakba vágó munkálatokat.

Tapétázást, javításokat és átalakításokat

jutányos árak mellett eszközöl.

Kárpitos és diszítő üzlet.

É R T E S I T É S !

Tisztelettel tudatom a t. közönséggel, hogy Kecskeméten, III. tized, Kisbudai-úteza (Nagykőrösi-úteza sarok) 231. sz. alatt — a volt Németh Ferencz asztalosüzlet helyiségében —

lakatos műhelyt nyitottam.

Főtörekvésem az, hogy nagyrabecsült megrendelőimet minden tekintetben pontosan és jól kiszolgáljam. Elvállalok minden e szakba vágó munkákat, úgymint: épületvasalásokat, vaskapukat, sirrácsokat, lépcső és mindenféle rácszatokat, új kútakat, régiek átalakítását és azok javítását; kertész-vedreket, takaréktűzhelyeket és diszvasalásokat; szobadiszeket: virágasztal, képráma, tintatartó, papírnyomó stb., valamint mindennemű vaszerkezeti munkák gyors és pontos elkészítését; továbbá mindenféle javításokat jutányos árakon. 3277-30-19

Számítva Kecskemét t. közönsége szives támogatására, bátorkodom magam becses jóakarataiba ajánlani.

Teljes tisztelettel:

Egy fiú tanulót felvétetik.

BENEDEK JÓZSEF

lakatos mester.

**A Mayerfi-féle
Ezüst-fehér szinszappan**

a legjobb mosószappan.

Kilónként 64 fillérért minden jobb fűszerüzletben kapható.

Tessék ügyelni, hogy minden darabon rajta legyen a „Mayerfi“ név. 2882-150-95

Kiadó Úri Lakás !!!

VIII. tized, 89. számú házban, a Gólya- és Horog-úteza sarkán, 4 szoba, üvegezett folyosó, 1 konyha kamra, fürdőszoba, 6 lóra való istálló, pincze, padlás, éléskamra, azonnal kiadó, esetleg kedvező feltételek mellett eladó. Tudakozódní lehet: Lichtner Dávid és Fia fakereskedő czég, Kőröshegyi-telepén. 3321-10-3

Vendéglő-megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy 2-ik tized, Szél-utca 327. szám alatti Halász-házban a mai napon

vendéglőt nyitottam,

ahol étkezni bármely időszakban lehet.

Kérem a nagyérdemű közönség szives pártfogását. Vagyok

teljes tisztelettel:

Pápay György

vendéglős. 3322-3-3